

Sygn. akt I C 730/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Hajduczenia

Protokolant: Radosław Niewiński

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2015 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa S. K. (1)

przeciwko K. Z.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego K. Z. na rzecz powoda S. K. (1) kwotę 4899 zł (cztery tysiące osiemset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych) z ustawowymi odsetkami w wysokości 13% w stosunku rocznym liczonymi od dnia 25 marca 2014 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku i w wysokości 8% w stosunku rocznym liczonymi od dnia 23 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty.

II. Oddala roszczenie co do odsetek w pozostałym zakresie.

III. Zasądza od pozwanego K. Z. na rzecz powoda S. K. (1) kwotę 862 zł (osiemset sześćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

IV. Nakazuje pobrać od pozwanego K. Z. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 45,13 zł (czterdzieści pięć złotych trzynaście groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w sprawie.

Sygn. akt I C 730/15

UZASADNIENIE

Powód S. K. (1), po ostatecznym sprecyzowaniu stanowiska w sprawie domagał się zasądzenia od pozwanego K. Z. kwoty 4899 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 24 marca 2014 roku do dnia zapłaty oraz wnosił o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości. Uzasadniając żądanie pozwu powoływał się na łączącą strony ustną umowę z listopada 2013 roku, na podstawie której został zatrudniony przez pozwanego przy remoncie budynku mieszkalnego położonego w B. należącego do J. B.. Wskazywał, że jego prace polegały na nałożeniu gładzi szpachlowej- wykonanie tynku IV kategorii na ścianach uprzednio otynkowanych zaprawą cementowo- wapienniczą oraz były związane z przygotowaniem do rozpoczęcia w/w czynności. Podkreślał, że pozwany zobowiązał się zapłacić mu wynagrodzenie po zakończeniu każdego z powierzonych odcinków robót, jednakże nie zapłacił mu jakiegokolwiek kwot. Argumentował, że należycie wykonał powierzone mu prace w określonym terminie, w porozumieniu z pozwanym, a pozwany nigdy nie podnosił żadnych zarzutów co do jakości wykonanych przez powoda prac. Z uzasadnienia pozwu wynika, że w związku z

nieuregulowaniem przez pozwanego K. Z. zapłaty za poszczególne pomieszczenia, powód pismem z dnia 10 marca 2014 roku zażądał od powoda dobrowolnej zapłaty kwoty dochodzonej pozwem, czego pozwany nie uczynił. Powód wniosek o zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości uzasadniał nakładem pracy pełnomocnika, ilością rozpraw i rzeczywiście poniesionymi kosztami.

Pozwany K. Z. domagał się oddalenia powództwa w całości i wnosił o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. Nie kwestionował faktu łączącej strony umowy, której przedmiotem było wykonanie przez powoda gładzi gipsowej wraz z przetarciem na gładko w budynku przy ul. (...) w B. podnosił jednak, że przedmiotowa umowa została zawarta pod koniec września 2013 roku. Wskazywał, że wielkość zleconej powodowi usługi wynosiła około 1000 m², a stawka za metr ustalona pomiędzy stronami to kwota 7 zł. Pozwany podkreślał także, że powód w toku wykonywanych prac otrzymywał zaliczki – w sumie 5 transz w łącznej wysokości 4800 złotych i w lutym, kiedy pozwany odmówił wypłaty dodatkowych środków pieniężnych opuścił budowę. K. Z. zaprzeczał, że zapłata miała nastąpić po zakończeniu etapu jakim będzie kolejne pomieszczenie, gdyż powód definitywnie nie zakończył żadnego pomieszczenia. Zarzucał także powodowi nienależyte wykonanie prac ponosząc, że za naprawę w/w usługi poniósł wydatki w wysokości 2592 złotych.

Postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2015 roku Sąd Rejonowy w B. (...)Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych uznał się niewłaściwym i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B. według właściwości rzeczowej i miejscowej. (k. 142).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Bezsporne w sprawie jest, że w drugiej połowie 2013 roku strony zawarły ustną umowę o dzieło, której przedmiotem było wykonanie przez S. K. (1) prac remontowych polegających na wykonaniu na powierzchni około 1000 m² gładzi gipsowej z przetarciem na gładko w budynku przy ul. (...) w B.. Powód w/w prace rozpoczął w listopadzie 2013 roku.

Nie było kwestionowane, że przyjęta przez strony stawka za m² wynosiła 7 złotych, zaś powód ostatecznie wykonał 699,89 m² prac.

Powód S. K. (1) w drugiej połowie 2014 marca zaprzestał kontynuowania prac u pozwanego i pismem z dnia 10 marca 2014 roku wezwał pozwanego do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że Sąd uznał, że strony łączyła umowa o dzieło.

Zgodnie z treścią art. 627 kc przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Przedmiotem umowy jest zatem zobowiązanie do wykonania określonego dzieła, z góry oznaczonego wyniku, mogący mieć charakter materialny jak i niematerialny, zaś sama umowa jest umową rezultatu.

Na podstawie rzeczowej umowy, zamawiający- pozwany K. Z. zamówił, a przyjmujący zamówienie – powód- S. K. (1) zobowiązał się do wykonania przedmiotu umowy, czyli wykonania gładzi gipsowej wraz z przetarciem na gładko w budynku przy ul. (...) w B.. Przed zawarciem umowy strony określiły wspólnie przedmiot, warunki i miejsce wykonania zadania, a więc przedmiot umowy dotyczył zindywidualizowanego rezultatu, obiektywnie osiągalnego i pewnego. Za wykonane dzieło zamawiający zobowiązał się do zapłaty wynagrodzenia liczonego 7 zł/m² wykonanego dzieła. Powyższe postanowienia umowne świadczą o zawarciu umowy o dzieło, w której przedmiot - dzieło został określony tak, aby możliwa była jego identyfikacja.

Fakt zawarcia umowy oraz essentialia negotii umowy czy też rodzaj czynności wykonywanych przez powoda w toku trwania łączącej strony umowy znajdują także odzwierciedlenie w zeznaniach świadków: D. L. (00:32:31, 00:40:57

– rozprawa z dnia 25 lutego 2015 roku), S. K. (2) (00:00:42, 00:13:48- rozprawa z dnia 25 lutego 2015 roku), D. G. (00:19:35- rozprawa z dnia 1 kwietnia 2015 roku, k. 159v), Z. S. (01:16:21- rozprawa z dnia 1 kwietnia 2015 roku), , Zgodnie z art. 494 kc strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy; może żądać nie tylko zwrotu tego, co świadczyła, lecz również naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania. Skorzystanie z tego uprawnienia umożliwia odstąpienie od umowy z mocy ustawy na wypadek niewykonania zobowiązania (art. 491 – 493 k.c.). W orzecznictwie i piśmiennictwie powszechnie przyjmuje się, że oświadczenie o odstąpieniu od umowy uchyla skuteczność zawartej umowy z mocą wsteczną (ex tunc). W konsekwencji strony nie tylko zwolnione są z obowiązku dalszych świadczeń wynikających z umowy, ale powinny zwrócić świadczenia już spełnione. Jedynie skuteczne odstąpienie od umowy pozwala domagać się zwrotu przedmiotu świadczenia (art. 494 k.c.).

Strony w ustnej umowie o dzieło nie zastrzegły umownego prawa odstąpienia od umowy, rozważyć zatem należało czy w ogóle mogły od umowy odstąpić na podstawie obowiązujących przepisów. Przepisy dotyczące umów o dzieło zawierają szczególne (a więc mające pierwszeństwo przed powołanymi wyżej) unormowania dotyczące odstąpienia. W art. 635 k.c. przewidziano uprawnienie zamawiającego do odstąpienia od umowy przed terminem wykonania, jeżeli ten termin jest zagrożony. Następstwem wadliwego wykonywania dzieła jest prawo do odstąpienia poprzedzone wyznaczeniem dodatkowego terminu lub powierzenie dalszego wykonywania innej osobie. Wreszcie prawo to przysługuje w razie wadliwego wykonania dzieła (art. 637 § 2 k.c.) lub odstąpienie bez podania przyczyny, ale za zapłatą umówionego wynagrodzenia (art. 644 k.c.). Wykonawca może natomiast odstąpić od umowy przy braku współdziałania zamawiającego, gdy takie współdziałanie jest potrzebne do wykonania dzieła (art. 640 kc).

Powód jako podstawę odstąpienia od umowy o dzieło podawał zwłokę pozwanego w regulacji należnego powodowi części wynagrodzenia za wykonane prace.

Zdaniem sądu orzekającego złożone przez powoda oświadczenie o odstąpieniu od umowy było skuteczne.

Istotne znaczenie przy ocenie w/w oświadczenia miała treść łączącej strony umowy. Powód wskazywał na etapowe rozliczanie wykonanie części dzieła, co pozwany ostatecznie przyznał powołując się na odbiór poszczególnych etapów prac i ich rozliczanie po wykonaniu (k. 77v).

Z regulacji art. 642 § 1 k.c. wynika, że zagadnienie terminu wypłaty wynagrodzenia przyjmującemu zamówienie, powinno być, co do zasady, rozstrzygnięte w tej umowie. Jeżeli umowa o dzieło nie przewiduje terminu wypłaty wynagrodzenia, zastosowanie znajduje przepis art. 642 k.c., zgodnie z którym przyjmującemu zamówienie należy się wynagrodzenie w chwili oddania dzieła (§1) lub jeżeli dzieło ma być oddawane częściami, a wynagrodzenie zostało obliczone za każdą część z osobna, należy się z chwilą spełnienia każdego ze świadczeń częściowych (§ 2).

Pozwany nie negując etapowego rozliczania dzieła argumentował, że na poczet wynagrodzenia zapłacił powodowi łącznie kwotę 4800 złotych, czemu powód przeczył.

Zdaniem Sądu, materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, nie uzasadniał uznania, że K. Z. zapłacił powodowi w toku prac remontowych kwotę 4800 złotych. Pozwany nie przedstawił jakiegokolwiek dowodów potwierdzających tę okoliczność, a to na nim spoczywał ciężar udowodnienia dokonania wpłat w/w kwot. Wręcz przeciwnie świadkowie słuchani w sprawie: D. O.(00:48:46- rozprawa z dnia 25 lutego 2015 roku), S. K. (2) (:01:34:20- rozprawa z dnia 25 lutego 2015 roku), P. M.(01:37:46- rozprawa z dnia 25 lutego 2015 roku), D. G. (k. 159v) i D. L. (k. 167v) wskazywali, że przyczyną rezygnacji powoda z kontynuowania prac był brak zapłaty części wynagrodzenia na rzecz powoda.

W tym miejscu wskazać należy, że zeznania świadków: S. F. (k. 160), M. S.(160-160v), J. S. (k. 160v), D. D. (k. 167 v) niczego istotnego do sprawy nie wniosły.

W kontekście powyższego należało przyjąć, aby pozwany nie współpracował z powodem i pozostawał w zwłoce z zapłatą należnego mu wynagrodzenia, a to dawało podstawę powodowi od odstąpienia od łączącej strony umowy i żądania należnego mu wynagrodzenia za część wykonanego dzieła. Zresztą pozwany sam przyznał, że po wezwaniu

go przez powoda do zapłaty nie widział możliwości dalszej współpracy z powodem, a zatem jego wolą było także rozwiązanie łączącego strony stosunku zobowiązaniowego.

W sprawie bezsporne była stawka przyjęta przez strony za m²- 7 złotych. Pozwany ostatecznie potwierdził wykonanie przez powoda S. K. (1) 699,89 m² prac, stąd wynagrodzenie należne powodowi winno wynosić kwotę 4899 złotych.

Na wysokość należnego powodowi wynagrodzenia nie mogły rzutować wywody pozwanego odnoszące się do nienależytego wykonania prac przez powoda. Po pierwsze, pozwany nie udowodnił złej jakości dzieła wykonanego przez powoda, a po wtóre, zrezygnował z precyzowania jakichkolwiek roszczeń dotyczących wad dzieła.

Sąd na podstawie art. 227 kpc oddalił wniosek dowodowy pozwanego o zobowiązanie powoda do dostarczenia wykazu przychodu i wydatków powoda za okres od 1 .09.2013 roku do 31 grudnia 2013 roku łącznie z dowodami pożyczek jako zmierzający do przedłużenia postępowania i zawnioskowany na okoliczności niemające istotnego znaczenia w sprawie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 627 k.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

O odsetkach Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 481§1 kc naliczając od 25 marca 2014 roku – zgodnie z przedsądowym wezwaniem do zapłaty, z którego wynikało, że płatność kwoty dochodzonej pozwem ma nastąpić do 24 marca 2014 roku. Pozwany przedmiotowe wezwanie otrzymał co najmniej 24 marca 2014 roku. (k. 5 akt), a zatem roszczenie stało się wymagalne od 25 marca 2014 roku. Powód pierwotnie domagał się odsetek od dnia 25 marca 2014 roku, natomiast na rozprawie w dniu 10 czerwca 2015 roku zmodyfikował roszczenie odsetkowe żądając odsetek od dnia 24 marca 2014 roku. Roszczenie odsetkowe w zmodyfikowanej części zostało więc oddalone.

O kosztach procesu, na które składały się: opłata sądowa od pozwu -245 złotych i koszty zastępstwa procesowego pełnomocnika powoda- 617 złotych, Sąd orzekł w myśl art. 98kpc w zw. z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu. (DZ. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu obciążając nimi pozwanego jako stronę przegrywającą.

W tym miejscu podnieść należy, że Sąd nie znalazł podstaw do przyznania na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości. Wskazać bowiem wymaga, że ustawodawca określając wysokość stawek minimalnych wynagrodzenia profesjonalnych pełnomocników za poszczególne czynności lub za udział w postępowaniach, rozważył i uwzględnił wszelkie okoliczności charakterystyczne dla danego typu spraw. Tym samym w stawkach minimalnych odzwierciedlona została swoista wycena koniecznego nakładu pracy pełnomocnika związana ze specyfiką określonego rodzaju postępowań. Jednocześnie ustawodawca pozostawił sądom orzekającym możliwość uwzględnienia nadzwyczajnych, szczególnych okoliczności, które pojawiając się w danej sprawie zwiększają nakład pracy niezbędnej do prawidłowej realizacji obowiązków profesjonalnego pomocnika procesowego.

Zdaniem Sądu, w realiach niniejszej sprawy brak jest przesłanek zasądzenia wynagrodzenia wyższego od stawki minimalnej albowiem w/w okoliczności nie wystąpiły, a skala aktywności radcy reprezentującego powoda pozostawała na przeciętnym poziomie. Sprawa wprawdzie na wstępnym etapie postępowania była rozpoznawana przed sądem pracy, jednakże było to związane ze stanowiskiem powoda, który powoływał się na łączącą strony umowę o pracę, a sąd ostatecznie nie podzielił tego stanowiska.

SSR Magorzata Hajduczenia